

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἄγγλος φιλέλληνας ἔγραφε ποτὲ περὶ ἡμῶν : «Οἱ Ἕλληνες ἢ πρέπει νὰ περικόψωσι τὰς ἀξιώσεις των ἀναλόγως τῶν μέσων των, ἢ νὰ ἀναδείξωσι τὰ μέσα των ἴσα πρὸς τὰς ἀξιώσεις των.»

Τὸ πρῶτον εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ. Καὶ ἂν αὕτη ἡ καρδιά ἦτο δυνατόν ν' ἀποσπασθῇ ἐκ παντός ἐλληνικοῦ στήθους, πάλιν θ' ἀπέμενεν ἐν αὐτῷ ἡ παράδοσις τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ τῶν δικαίων ἐθνικῶν ἀξιώσεων. Ὅπως ὁ συνομολογήσας χρέος τιμῆς διὰ πάσης θυσίας προσπαθεῖ νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ, οὕτω καὶ ἡμεῖς, δι' οὐδένα λόγον θὰ ἡδυνάμεθα ν' ἀπαρνηθῶμεν τὰς ἐπιβαλλομένας ἡμῖν ἀξιώσεις, αἵτινες ἄλλως οὐδὲν τὸ ἀδίκον καὶ ἀρπακτικὸν ἐνέχουσιν, ἀλλ' εἶναι αὐτὸ τὸ καθήκον καὶ ἡ εὐθύτης καὶ ἡ δικαιοσύνη, διότι οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκομεν ἢ τὴν ἀπολύτρωσιν ἀδελφῶν ὑποδούλων, συναγωνισθέντων μάλιστα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν.

Τὸ δευτέρον ἄρα διὰ πάσης θυσίας δεόν νὰ ἐπιτευχθῇ, ἡ ἀνάδειξις τουτέστι τῶν ἡμετέρων μέτων εἰς ἰσχυρὸν πρὸς τὰς ἀξιώσεις. Καὶ τοῦτο, μόνον διὰ τῆς ἀποκτήσεως ἐθνικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου δύναται νὰ κατορθωθῇ.

Ἀρκοῦμεθα μήπως εἰς τὸ ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐτίμησαν ποτὲ τὴν ἀνθρωπότητα, λησμονοῦντες δὲ τὰς μεγάλας καὶ ὑπερανθρώπους θυσίας, ἃς ἀπήτησεν ἡ Ἑλληνικὴ νεκρανάστασις ἀπεφασίσταμεν ν' ἀπαιρώσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ζωὴν εἰς ταπεινὰ βιοποριστικὰ στάδια, ὡς ρακοςυλλέκται τῆς παλαιᾶς δόξης καὶ χρεωκόποι τῶν πρὸς τοὺς ἀδελφούς καθηκόντων; Οὐχὶ βεβαίως. Ἀνάγκη λοιπὸν καὶ πάλιν ν' ἀναδειχθῶσιν αἱ δυνάμεις ἡμῶν ἴσαι πρὸς τὰς ἀξιώσεις. Ἀνάγκη στρατοῦ.

Δύο εἶδη στρατῶν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ στρατὸς τοῦ ἀδίκου καὶ τοῦ πονηροῦ, ὁ ἐπιδρομεὺς καὶ ἄρπαξ, ὃν παρασκευάζουσιν οἱ ἐχθροὶ, καὶ ὁ δίκαιος καὶ ἱερός, ὁ φύλαξ τῶν βωμῶν καὶ ἐστιῶν, ὃν δικαίως ἀξιοῦσιν οἱ φίλοι ἡμῶν, ὃν ἐπιβάλλουσιν αἱ παραδόσεις καὶ τὰ καθήκοντα. Ὁ μὲν, παρ' ὅλας τὰς προσωρινὰς ἐνίοτε νίκας, φέρει ἐν αὐτῷ τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰδομέν πολλὰκις ἐν τῇ ἱστορίᾳ ποῦ καὶ πῶς καὶ πόσον τρομερὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐκρηγξίς αὐτῆς. Ὁ ἕτερος, παρ' ὅλας τὰς προσωρινὰς ἐνίοτε δοκιμασίας, ὃν ἐκτελεστικὴ ὑψηλὴ καὶ ἱερὰ προθέσων, θωρακίζεται διὰ τῆς θείας εὐλογίας, αὕτη δὲ ἡ ἱστορία ἡμῶν εἶναι ὁ ἀψευδέστατος μάρτυς τῆς τελικῆς νίκης καὶ τοῦ θριάμβου του.

Τοιοῦτου στρατοῦ ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἐπιτακτικὴ ἢ ἀπόκτησις, στρατοῦ δικαίου, στρατοῦ μυσταγωγῶ ἱερῶν καθηκόντων, στρατοῦ προωρισμένου ἄνωθεν νὰ πατάξῃ χεῖρα ληστρικῶς ὑφουμένην πρὸς ἀρπαγὴν ἀδελφῶν. ἔστωσαν δὲ ἐπικατάρτοι οἱ ἀντιτιθεμένοι εἰς τὴν ἐξίσου θείαν ὁσὸν καὶ ἐθνικὴν ταύτην θέλησιν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου.

Λουκᾶ (1 5. 11-32)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί. Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμυσεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἄσώτως¹. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἴσθιον οἱ χοῖροι καὶ² οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε. Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτου, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι; ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ. Πάτερ, ἡμάρτον³ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου, ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἐπὶ δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὐσπλαγχνισθὴν καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ. Ἐξενέγκατε⁴ τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ⁵ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐνέγκοντες τὸν μόσχον⁶ τὸν σιτευτόν, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὗρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν, ἐπυνθάνετο τί εἶπεν ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἐπέλαθεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἠθέληεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν, ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί. Ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύων σοὶ καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἐδώκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμοὶ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὗρέθη.

Σημειώσεις

1) Ἀσώτως, ἀισχυρῶς ἀνηθικῶς. 2) Οὐδεὶς τῶν ἐχόντων ἔργον ρίπτει τὰ κερατὰ εἰς τοὺς χοίρους. 3) Εἰς τὸν οὐρανόν. 4) Ἐξενέγκατε, ἀνέκατε. 5) Δότε, ἀνέκατε. 6) Ὁ μόσχος, ὁ σιτευτός.

χρόνον, θά σκεπάζεται και μία εθνική τρύπα. θά εκπληρώνεται μία εθνική ανάγκη, θά γίνεται ένα καλό για τὸ Ἔθνος.

Αὕτη εἶναι ἡ ἰδέα, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει Πρωτοχρονιά, ἢ μᾶλλον διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν 365 πρωτοχρονιές. Τί νὰ γίνεται λοιπὸν αὕτη; Ἐξοκολοθεῖ νὰ εἶναι ἰδέα μετὰ τὰ ὠρεῖα ἐθνικά της χρόματς, ἱεὺς κυανόλευκος, στεκομένη εἰς τὰ σύννεφα ἢ ἤρχισε νὰ γίνεται καὶ οὐσία;

Θεούμεν μόνον ὅτι μία ξένη—ξένη εἰς τὸ ὄνομα, ἀλλὰ μεγάλη ἑλληνὶς τὴν ψυχὴν: ἡ Ριανκούρ, ἡ πανταχοῦ παρούσα, τὰ πάντα ἀκούουσα καὶ εἰς τὰ πάντα δίδουσα παράδειγμα—ἔκαμε μίαν καὶ καλὴν ἀρχὴν μετὰ τὸν χιλιόδρακμον ὄγκον τῆς εὐγενούς προσφοράς της. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες—ἡμεῖς—τί κάνομεν: δὲν μᾶς εἶπαν πλέον ἀπὸ τότε τὰ «Πάτρια» τίποτε. Μήπως θά πῇ αὕτη ἡ σιωπὴ, ὅτι ἐμπρὸς εἰς τὸ παράδειγμα τῆς ξένης πρέπει νὰ βάλωμεν τὸ χεῖρ εἰς τὸ πρόσωπόν μας καὶ νὰ τὸ σκεπάσωμεν ἄλλην μίαν φοράν, ἀντὶ νὰ τὸ βάλωμεν... εἰς τὴν τσέπην;

Εἰς τὴν στήλην αὐτὴν δεχομένη εὐχαρίστως τὴν ἀπάντησιν.

ΣΚΡΙΠ

Τὰ «Πάτρια» ἔσχον τὴν φαινοτάτην ἰδέαν νὰ προτρέψωσι τὸ Πανελλήνιον, ὅπως ἑκάστος εἰς τὰ ἐπὶ τῷ Νέφ ἔτει δῶρα περιλάβῃ καὶ δῶρον πρὸς τὴν Πατρίδα, τὸ ἱερώτατον, ὀσιώτατον καὶ σεμνότερον τοῦτο πατὴρ τε καὶ μητὴρ καὶ τέκνον. Τῆς φωνῆς τῶν «Πατρίων» ἐνωτίσθη πρώτη ἡ ἐν Μονάχῃ προσωρινῶς νῦν διατρίβουσα κόμησςα Ριανκούρ, σπεύσασα τηλεγραφικῶς νὰ στείλῃ ὡς δῶρον ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους 1000 δραχ. εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο. Ἀν πάντες οἱ δυνάμενοι μιμηθῶσι τὴν κόμησσαν ἀνά πᾶσαν πρώτην τοῦ ἔτους, ἑκάστος δύναται νὰ νοήσῃ ὅσα ἀποτελέσματα λαμπρὰ δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἐπιτυχιστάτη ἰδέα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος ἐν τῇ φιλοτίμῃ καὶ ἀξιοπαίειᾳ ἄλλως ὁρμῇ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν αἰετὶ πρόθυμον καὶ γενναίαν εἰς θυσίας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος δωρητρίαν, ἔγραψεν εὐχαριστήριον πρὸς αὐτὴν ἐπιστολήν, ἣς αἱ πρώται λέξεις εἶναι: «Ὁ ἐγνωσμένος φιλελληνὶς σμῶδς ὑμῶν. . .» Ἀλλ' ἡ κόμησςα Ριανκούρ δὲν εἶναι φιλελληνίς, ἀλλὰ Ἑλληνοφίλος καὶ τοῦτο πρῶτος πάντων ὤφειλε νὰ γινώσκῃ ὁ κ. ὑπουργός. Ἐκάστος ἀνῆκε εἰς τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου θέλει νὰ εἶναι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ αἷμα ἐκ τοῦ αἵματος, ἡ κόμησςα δὲ Ριανκούρ ἀπέρωσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ εὐγενέστατον ὅλων τῶν αἱμάτων, τῆς ψυχῆς της τὸ αἷμα.

ΑΓΩΝ

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Κύριοι, ἀφένθημεν εἰς μόνας τὰς δυνάμεις ἡμῶν. Ἀγαθὴ τύχη! μέχρι σήμερον, τῇ βοήθειᾳ τοῦ Σωτήρος, ἐνικήσαμεν διότι ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπερμαχοῦμεν. Ἐξακολουθήσωμεν καὶ δὲν θέλει μᾶς ἐγκαταλείψῃ. Πᾶσα ἀτομικὴ ἔχθρα δὲ τεθῇ κατὰ μέρος καὶ οἱ Ἕλληνες συγκεντρωμένοι ὑπὸ μόνιμον Κυβέρνησιν ἀποφύγωμεν τὰς διενέξεις, αἵτινες ἀπώλεσαν τοὺς προγόνους ἡμῶν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε: «Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται».

Ἀνδρέας Μεταξᾶς.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ἀρ. πρ. 2768

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1906

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γραφεῖον τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Τὸ ὄργανον τῆς καθ' ὑμᾶς Ἑταιρείας «Τὰ Πάτρια» εἰς ἐπανειλημμένα φύλλα αὐτοῦ ἐδημοσίευσεν ἐνθουσιώδη ἄρθρα ὑπὲρ τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἰδίως ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 14 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. διὰ τῶν ὁποίων παρέσχε μεγίστην ἐπικουρίαν εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου ἔργου ἀγῶνα ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦντες τῇ καθ' ὑμᾶς Ἑταιρείᾳ διὰ τὴν πολύτιμον ταύτην ἀρωγὴν, παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῇτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ἡμῶν ὑπολήψεως.

Ὁ ὑπουργός

ΑΝΑΡΓ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰω. Ἀγιουτάντες

Συλλυπητήρια τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ.

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα.

Ἀριθ. πρωτ. 899.

Μεγαλειότατε.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ τὰ Μέλη τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρείας, συμμετέχοντα τοῦ πένθους τῆς Ὑμετέρας Β. Μεγαλειότητος, λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ υποβάλωσιν Αὐτῇ εὐλαβῶς τὰ ἀπὸ βάθους ψυχῆς συλλυπητήρια τῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ σεπτοῦ Αὐτῆς πατρὸς, τῆς Αὐτοῦ Β. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ.

Εὐχόμενοι, Μεγαλειότατε, ὅπως ἡ θεία Πρόνοια ἐσταλάξῃ τὴν δέουσαν παρηγορίαν εἰς τὴν πονοῦσαν καρδίαν τῆς Ὑμετέρας Β. Μεγαλειότητος καὶ ἐπαγρυπνοῦσα ἀπομακρύνῃ τοῦ λοιποῦ πᾶσαν θλίψιν ἱκανὴν νὰ σκιάσῃ τὰς πολυτίμους διὰ τὸ Ἔθνος ἡμέρας Αὐτῆς, ἐπικαλούμεθα ἐξ οὐρανοῦ μακρὰν σειρὰν εὐτυχῶν χρόνων, οἷοι ὑπῆρξαν οἱ τοῦ αἰδίου Αὐτῆς πατρὸς, ἐπὶ τε τῆς Ὑμετέρας Β. Μεγαλειότητος καὶ τοῦ Β. Οἴκου Αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοῦ νέου Βασιλέως τῆς προσφιλοῦς Αὐτῆς γενετέρας καὶ κληρονόμου τῶν ἀρετῶν καὶ τοῦ ὁρόνου Ἐκείνου.

Μετ' ἀκρας εὐλαθείας

Τῆς Ὑμετέρας Β. Μεγαλειότητος
ταπεινότατοι ὑπῆκοι

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Παπαδιαμαντόπουλος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ι. Μ. Δαυδέρης

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

Διὰ τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν ἀπέστειλαν τῇ Ἑταιρείᾳ, ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων οἱ ἀξιωματικοί:

Ὁ κ. Δ. Δούκας δρ. 5.

Ὁ κ. Θ. Βανδῶρος δρ. 3.

Ὁ κ. Π. Πετρίδας δρ. 1.

Ὁ κ. Φ. Σκούρος δρ. 10.

Ὁ ἀρχιμανδρ. Σπ. Γκινάκας δρ. 5.

Ὁ κ. Μιχ. Χόρς δρ. 5.

Τὸ 9 Πεζικὸν σύνταγμα δρ. 20.

Τῇ εὐγενεῖ φρονίδι τοῦ κ. Σ. Σδούγκου ἀπέστειλαν ἐκ . . . οἱ κ.κ. Ν. Σδούγκος φρ. χρ. 11,50, Προσωπικὸν Σδούγκου φρ. χρ. 10, Β. Λασκαρίδης φρ. χρ. 2, Δ. Βολανίδης φρ. χρ. 2, Ἀδελφ. Καραδίου φρ. χρ. 2, Γ. Γροσσά φρ. χρ. 2, Η. Σταυράκης φρ. χρ. 2, καὶ Α. Μαλλιαρῆς φρ. χρ. 2, ἡτεὶ ἐν ὅλῳ φρ. χρ. 33,50.

Ἡ κ. Πολυξένη Μ. Ἀξελού δρ. 20.

Ἡ κ. Πηγή Παπᾶ δρ. 10.

Ὁ ἐν Νεφσατέλ Ἑλλ. Σύλλογος Ἀθηνᾶ φρ. χρ. 10.

Ὁ κ. Ἐμμ. Γενεράλης (Ρεθόμνης) φρ. χρ. 4.

Ὁ κ. Ἰ. Ἀγγελάκης (Σούδα Κρήτης) φρ. χρ. 2.

Ὁ κ. Δ. Ἀνδρόνικος (Τριέν Τσιν) φρ. χρ. 12,50.

Ὁ κ. Κ. Β. Βολίκης (Τζιμπουτί) φρ. χρ. 23,50.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἀνλοῖ

Ὅτι τὴν προσεχέει Δευτέραν 30 τοῦ μηνός, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν τριῶν μεγάλων καὶ οἰκουμένων τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλων καὶ ἐραρῶν, τὸ Πανεπιστήμιον τελεῖ μετ' ἀρχιερατικῆς ἱεροτελεστίας τὸ ἐνιαύσιον αὐτοῦ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν αἰδίων μνησθέντων καὶ καθηγητῶν αὐτοῦ, ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, ὥρᾳ 10 π. μ.

Τὸν κατάλληλον λόγον θέλει ἐκφωνήσῃ ὁ κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς σχολῆς κ. Ἰω. Μετολῶρας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 1906.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Χατζηδάκης